

[Therkil Kristensen.]

synes jeg, det er urimeligt, at den høje regering har afvist oppositionens forslag om, at der skulle tilvejebringes et materiale, som belyste et større antal tilfælde. Jeg henstiller, at man tilvejebringer et sådant materiale fra hele landet for en årrække, så man kan få at se, hvordan det faktisk foregår: hvilke gevinster er opstået, hvilke ville blive beskattet, hvilke ville ikke blive beskattet? Det forekommer mig også, at når man står ved en så vigtig afgørelse i vor skattelovgivning, burde man benytte lejligheden til at indhente et erfaringsmateriale fra de lande uden for vore grænser, som har kapitalvindingskat på flere eller færre slags formueobjekter, så at man kan drage nytte af disse erfaringer. Det var det første punkt, jeg ville nævne. Jeg synes som sagt slet ikke, man har det fornødne erfaringsmateriale til en bedømmelse. Derfor ser vi også i debatten i dag, at nogle synes, det ville ramme urimeligt, og at andre synes, at der er tilfælde, hvor det er urimeligt, at det ikke rammer.

Det andet punkt, jeg vil nævne, er dette, at knytter der sig en usikkerhed til det, som vi har bag os, så knytter der sig også en usikkerhed til den kommende tid. Det har man også været klar over, og derfor hedder det, at inden 1. januar 1965 skal denne lov forelægges til revision. Jeg vil gerne vide, hvad der ligger i dette udtryk „inden 1. januar 1965“. Der står jo ikke, at det skal vente til december 1964. Vil det f. eks. kunne tænkes, hvis man allerede i 1961 finder, at forholdene har ændret sig meget, at finansministeren da fremsætter et forslag om ændring af den pågældende lov, eller kan det tænkes i 1962 eller 1963, eller skal loven have lov til at virke i disse små 5 år? Jeg spørger om det, fordi dette punkt bevirker et usikkerhedsmoment i ejendoms-handler, for man ved ikke, om denne lov måske forholdsvist snart igen kan blive ændret, med andre grænser end dem, der er fastsat i det nuværende lovforslag.

Det tredje punkt, jeg vil fremhæve, er, at når man nu gennemfører — hvis det altså gennemføres — en sådan afgift ved salg af én bestemt slags formuegoder, så rejser det spørgsmål sig jo: er dette indledningen til en række tilsvarende afgifter, der også skal omfatte andre formuegoder?

Jeg forstod, at det var det ærede medlem hr. Holger Eriksens ønske. Men det er jo rimeligt, når man nu ser, hvor mange vanskeligheder der er ved at løse dette problem for fast ejendom, at man så spørger sig selv: vil vi, når dette er gennemført, få præsenteret den tankegang, at skal dette gennemføres for én slags formuegoder, så skal det også gennemføres for andre, og hvilke problemer vil det så rejse? Det forekommer mig, at man ikke bør gøre denne sag færdig, før den har været behandlet også i dette perspektiv, før man har taget en drøftelse i udvalget og derefter i tinget om, hvorvidt dette er en afslutning, eller det er en begyndelse til noget, som rejser nye problemer.

Endelig vil jeg nævne et fjerde punkt, som for mig er noget meget væsentligt. Det har altid stået for mig sådan, at dette at beskatte en formuebevægelse i et salgsøjeblik er noget meget problematisk, fordi det betyder for det første, at det rimelighedskriterium, som man anlægger, bliver udsat for tvang, og for det andet, at man påvirker folks tendens til at købe og sælge.

Må jeg nævne, hvad jeg mener med det første. Rimelighedskriteriet kommer jo i fare, når man siger, at i det tilfælde, at en formuestigning er konstateret ved salg, skal den beskattes, medens den i det tilfælde, hvor den ikke er konstateret ved salg, ikke skal beskattes. Hvis en mand sælger sin ejendom med en vis fortjeneste, skal der betales en afgift; hvis han derimod foretrakker at beholde den og selv udnytte den til byggeri eller på anden måde og dermed måske får mere ud af den, end hvis han havde solgt den, kommer han ikke til at betale afgift; hvis han kan beholde den hele sit liv igennem og den først skifter hånd ved hans død, bliver den altså anderledes behandlet end den ejendom, der har skiftet ejer. Det forekommer mig ikke indlysende, at det er rimeligt, at formueforskydninger, der er konstateret ved salg, skal behandles anderledes end dem, der ikke er konstateret på denne måde.

Så kommer jeg til det andet punkt desangående: den praktiske virkning. Det er ret alvorligt, for der må nu antagelig ske dette, at hvis dette lovforslag gennemføres i næste måned, vil det virke i retning af, at udbuddet af fast ejendom holdes tilbage,